

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sponsvs Sangvinvm

Zachmoorter, Michiel

T'Antwerpen, [1641]

Consideratie oft over-legginge van dit mysterie. Derde deel vande
Meditatie

urn:nbn:de:hbz:466:1-35954

54 Den Bloedigen Bruydegom.

hy de doot schuldigh was. Die
sententie en was nauwelijck
ghestrecken / sy en zijn al op-
spronghen / ende als om Godts
eere te werken / hebben hem met
spoufel / snot / ende sluymen bespo-
ghen / and're met buysten / palm-
staeghen / pantoffels / ende stocken
gheslaghen / noch andere hebben
hem sinen haert / ende sijn hant
wozedelijck ghetrocken / ende van
achter hem slaende riepen: Pro-
pheteert wie u nu staet: dat won-
der is dat den goedetteren Iesus
in hunne handen niet en bleef /
welck soude gheschiedt hebben /
hadde hy van sijne Godtheit
niet in't leven ghehouden ghe-
weest.

Consideratie oft over-legginge
van dit mysterie.

Derle deel vande Meditatie

Mijn ziele die dit bitter spec-
tackel aensiet / ende den Al-
moghenden staende als eenen mis-
dadighen voor sijne creaturen /
om van hant verwesen te wor-
den /

den / in sulck eene versmaedelijche
 ghesteltenisse / die ooghen ter aer-
 den gheslaghen / die handen op
 synen rugghe ghebonden / met
 een beschaemt aenschijn hooren-
 de die hongherighe wolven hun
 tanden knijfelen van woetheydt
 ende lacchen van blyschap / dunckt
 u niet dat nu volbracht wordt /
 het ghene hy ober soo veel hon-
 dert jaeren van syn selven ghe-
 sproken heeft door den Propheet /
 Psal. 21. Veel handen hebben my
 omringhelt ; veel stieren hebben
 cont-om my gheseten. Sy hebben
 my doorsien. Et aperuerunt super
 me os suum, sicut leo rapiens & ru-
 giens, frenduerunt super me denti-
 bus suis. Sy hebben als vries-
 schende leeuwen ghegaept om my
 te verstrijden / sy hebben hun ton-
 ghe ende tanden als serpente
 ghebet om my te verscheuren /
 ende op my hun feynighe blas-
 phemien te breecken. Want alsoo
 haest als hun docht dat sy eenich
 dechfel hadden van hun boosheyt
 te decken / ghy en hadt quaelijck /

O Heere ! 't woordt ghesproken /
 ende de waerheyt beleden / dat
 ghy den Messias ende Verlosser
 waere sy en hebben terstondt dat
 oordeel ghestreken / dat ghy de
 doode verdient hadt. O wonder
 boven wonder / dat de dienaeren
 Rechters sullen wesen ober hun-
 nen Meester / de ondersaten sen-
 tentie gheben ober den Coninck /
 de kinders ober hun Vader / de
 aerde ober den Hemel ! Verwon-
 dert u hemelen / aerde / ende alle
 de elementen : heden strycken de
 menschen sententie tegghen Godt /
 ende konnissen dat den geber des
 lebens het leven onweerdigh is.
 Maer onsaligh mensch / is den
 gheber des lebens onweerdigh
 het leven / ende moet hy sterben /
 hoe sult ghy blijven levende ? die
 door sijn leven alleene leeft / ende
 sonder hem niet eenen ooghen-
 blick en soudt in't leven blijven ?
 Soo heeft / mijn siele / aen dese
 raesende handen / die onghelonde
 furien hun sinnen berooft. Want
 terstont naer 't strycken des kon-
 nisse /

nisse / siende datter noch een saec-
ke was die hun belette de wyter-
ste fururie op hem byjelijck te ghe-
bruycken / te weten sijn alderlies-
felijckste ooghen / ende Engels-
aenschijn (dat soo vol van schoon-
heydt ende gratie was / dat het
met een ghesichte der sondaren
kost vermoorden / ende tot hem
trecken) daerom soo loopen sy
eendrachtelijck op hem / ende met
bupsten / met naghels / met stoc-
ken / soo beginnen sy dat soo jam-
merlijck te smyten / te pletteren /
te slaen / ende met alder-stincken-
de sluymen te bedecken / dat ghy
daer af beter soude ghenaeckt
hebben een bebloede bolle met
wylghepdt bestreken / dan het
aenschijn vanden Sone Godts /
soo dat iemandt die dit droef spec-
takel dursent jaer van te booren
in den gheest der Propheeten segh
riep van verbaestheydt: Vidimus
eum quasi leprosum. Ick en koude
hem aen niemandt beter ghelijc-
ken als aen eenen melaetschen /
wiens aensicht bedeckt is met

een schozse van etter ende bloedt
 inder boeghen dat het sonder
 schroom niet en kan gesien worden.
 Affectie ende verweckinghe vanden
 wille tot versmaden vande
 wereldt.

Vierde deel der Meditatie.

Nu / mijn ziele / indien een
 Ngliesterken van liefde in u
 herte is / aenfiende in wat wee-
 moedigheyt ende mistroostigheyt
 den Coninck der Glorien hem is
 bindende om uwen wille / nae dat
 hy noch soo goetd is / dat hy niet
 en wilt berlost wesen van alle de
 tormenten / om dat ghy niet een-
 wigh verlozen en soudt gaen ; Gaet
 houdt hem toch ten minsten gesel-
 schap / valt hem te boet / vzaeght
 hem oft ghy hem gheen solaes en
 condit doen / vzaeght hem segghe
 ick / welck oock magh die reden
 wesen dat hy buyten alle ghe-
 daenten hem laet mis-maechen.
 O lieben Jesu ! o alderlieffsten Sa-
 lighmaker ! O die alder-schoonste
 onder de sonen der menschen / hoe
 sien